

II. JURISPRUDÈNCIA

I. TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Jaume VERNET I LLOBET

Professor titular de Dret constitucional
de la Facultat de Ciències Jurídiques (Tarragona)
de la Universitat Rovira i Virgili

Eva PONS I PARERA

Professora de Dret constitucional
de la Universitat de Barcelona

Durant el període comprès de juliol a desembre de 1991, s'ha publicat, en els suplementes del BOE, una sentència que fa una referència molt succinta a un aspecte de dret lingüístic.

Sentència del Tribunal Constitucional 147/1991, de 4 de juliol, ple. Ponent: Eugenio Díaz Eimil. Vegeu el suplement al BOE núm. 180, del 29 de juliol. Aquesta sentència resol els conflictes de competències acumulats núms. 384/1985, 407/1985 i 340/1989.

Els decrets impugnats són el RD 2349/1984, de 28 de novembre, pel qual es regula un sistema de pesca i l'Ordre de la Generalitat de Catalunya de 15 de desembre de 1988, segons la qual es fixa un període de veda pel mateix sistema de pesca. La qüestió lingüística apareix en la discussió dels títols competencials afectats (Fonament Jurídic 4 B *in fine* de

la Sentència), ja que poden arribar-se a interpretacions diferents segons se citi la versió castellana o catalana de l'article 149.1.19. El Tribunal no considera prevalent la interpretació literal d'acord amb la versió catalana, sense entrar a debatre quina versió ha de prevaler, ja que el Tribunal basa la seva argumentació en una interpretació sistemàtica i abandona la literal.

2. TRIBUNAL SUPREM I DIRECCIÓ GENERAL DE REGISTRES I NOTARIAT

Jaume VERNET I LLOBET

Professor titular de Dret constitucional
de la Facultat de Ciències Jurídiques (Tarragona)
de la Universitat Rovira i Virgili

Eva PONS I PARERA

Professora de Dret constitucional
de la Universitat de Barcelona

Les sentències ressenyades per aquest número de la REVISTA DE LENGUA I DRET corresponen al període juliol 1991-desembre de 1991. En aquest lapse de temps hem localitzat quatre sentències i una resolució de la DGRN que poden tenir interès per als estudiosos del dret lingüístic.

Sentència del Tribunal Suprem, de 8 de juliol de 1991, sala 3a. secció 7a. Ponent: Vicente Conde Martín de Hijas. Rep. Aranzadi, núm. 5452 de 1991.

El Tribunal Suprem desestima l'apel·lació promoguda contra la resolució de l'Audiència Territorial de Pamplona que declarava conforme a dret l'acord de la Diputació Foral de Guipúscoa de convocatòria d'una plaça d'auxiliar químic administratiu. La base 6ª establia com a exercici obligatori i eliminadori de la fase d'oposició una prova sobre el coneixement de l'euskera. Es tracta d'una sentència molt destacable, tant per l'acceptació d'una prova de caràcter obligatori i eliminadori —l'únic precedent és la Sentència del Tribunal Suprem, de 20 de novembre de 1989, Rep. Ar. núm. 8311, que delimitava l'exigència en funció del principi de proporcionalitat i de l'especial posició de responsabilitat de la plaça convocada (vegeu-ne el comentari a REVISTA DE LENGUA I DRET, núm. 15)— com pel raonament jurídic que aboca a aquesta conclusió. Podríem afir-